

שחקני ישראל, במדיהם הלבנים המוכתמים בבון, יורדים חפוי" = ראש מהמיגרש

יסודיות. הוא תפר טלאים במקום להכין בגד חדש. כאשר נקרע הבגד המטולא, שוב לא נשאר חומר להכנת בגד חדש. אמנם, וזאת אין להכחיש, היו מספר מאורעות בשנות עבודתו שהיקשו עליו. אולם אם למרות כל אלה היה מוכן לייטול עליו את האחריות ולקחת על עצמו את בניית הנבחרת, הרי עתה הגיע הזמן שיפרע את החשבון.

מאנדי נכשל. אפשר לברכו על ההישגים הזמניים להם זכתה הנבחרת הישראלית בתקופתו. אבל אם אמנם צריך, כדבריו, "להתחיל לבנות את הנבחרת" — יש לחפש לתפקיד זה אדם אחר במקומו.

נגד יוגוסלביה אמר: "עכשיו אני מבין שצריך לבנות את הנבחרת מחדש". קשה לתאר חוצפה גדולה יותר מאימרה זו, מפי אדם שהובא ארצה לפני שלוש שנים לצורך אחד ויחיד: לבנות נבחרת חדשה. האיש שטיפח קבוצות וכוכבים, זרע מחלוקות ומריבות, הלך בדרך הקלה של חשבון לטוח קצר. כשהוא נשען למעשה על כדורגלנים שהיו טובים עוד לפני שהגיע הוא, ביסס את מעמדו על מספר נצחונות שהיוו אמנם את תקופת השיא של הכדורגל הישראלי, אולם יצרו אחריהם פער שלא יכיסה בזמן הקרוב. מעולם לא לקח מאנדי את עבודתו ברצינות ובי-

במה בבדיחות-דעת כדי לנסות לחשוף את מקור הכשלונות של הנבחרת הישראלית. הגדיל לעשות שר-החינוך אבא אבן, שבי-תשובתו לשאלה מה סיבת ההפסדים ה-אחרונים של הנבחרת הישראלית השיב: "הסיבה היא ששחקני הקבוצה היריבה הבי-קיעו יותר פעמים את שער הקבוצה הישרא-לית".

אלא שבין כל שאר הסיבות והמניעים שהזכירו חברי הכנסת כגורמים לכשלון הנבחרת, שכולם יחד ודאי מצטרפים לי-משקל כבד, הם שכחו להזכיר עוד סיבה אחת: גיולה מאנדי, מאמן הנבחרת. זהו אותו האיש, שבתום משחק השבוע

הוכיחה שדבר אלמנטרי זה נבצר ממנה. **★ ★ ★**
"ויפיו נעשה מעיניו"
יום המשחק ברמת-הגן היה מיותר מראש. נבחרת ישראל עמסת הכשלונות וה-בזיונות בטורניו ובלידס, היתה זקוקה לי-תקופה ארוכה של נופש והחלמה מן ה-הלם, בסידרה מלאה של מישחקי ליגה סדירים. אך לאנשי ההתאחדות לכדורגל, האחראים אישית לכל פעולותיו של המאמן גיולה מאנדי בארץ, היתה חטובה יותר קופת ההתאחדות ממצבם הנפשי של שחק-ני הנבחרת הישראלית.

יום המשחק עצמו, שהיה מעונן בחצי-הראשון, הביא עמו תקוה לביטול התח-רות. אך עסקני ההתאחדות לא ויתרו. כדי להבטיח את הכסף שנכנס ממכירת כרטיסים הודיעו, שרק השופט יוכל להחליט על ביטול המישחק. בכל השעה הארוכה לפני המשחק ישבו שחקני נבחרת ישראל, שי-היו צריכים להגן על הישגה הגדול של הנבחרת, שניצחה את יוגוסלביה בכלגראד, והתפללו שירד גשם. מדי רגע הציץ ראשו של שחקן זה או אחר והכריז בקול רם: "ויפיו נעשה מעיניו!"

למזלם הרע של שחקני ישראל התבהרו השמיים. "בחורו מאנדי" יצאו שפופים ל-מגרש.

כעבור עשר דקות היתה מחציתו של המגרש, הבחצית הישראלית, תרושה לגמ-רי, אי-אפשר היה לראות את הדשא. החצי השני של המיגרש נשמר נקי ומדושא עד למחצית השניה של המשחק, כדי לאפשר ליוגוסלבים להראות את יכולתם גם בי-מחצית זו.

אשר ניסו כל אחד להתגבר על הבוץ ולהחזיר את הכדור לשער או להדפו. לבסוף העביר צ'בינאץ את הכדור לגאליץ שהדביקו ממרחק שלא עלה על כמה מטרים אל רשת השער הישראלי.

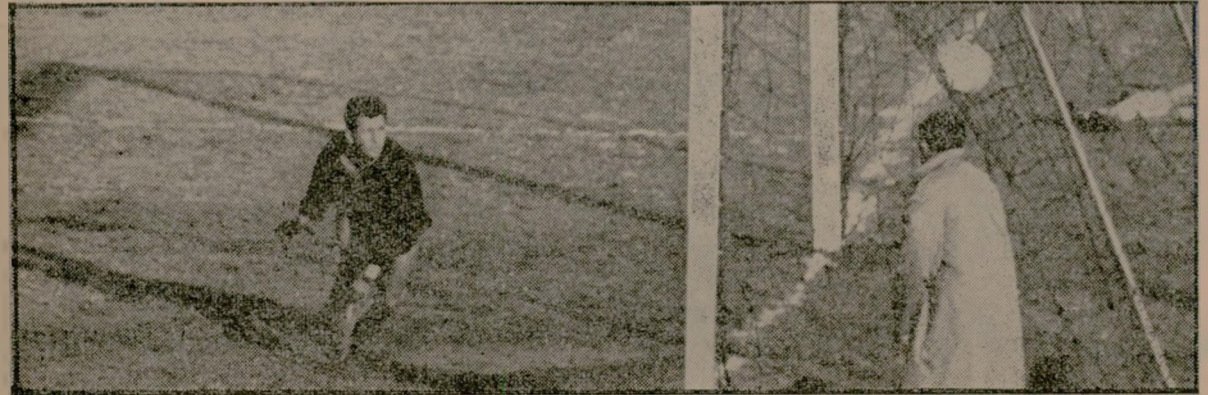
הובקע במחצית הראשונה תוך כדי עיר-בוביה ופקעת של שחקנים ליד השער הישראלי. הכדור עבר מרגל לרגל בין הישראליים והיוגוסלבים

שער א'
 הובקע במחצית הראשונה תוך כדי עיר-בוביה ופקעת של שחקנים ליד השער הישראלי. הכדור עבר מרגל לרגל בין הישראליים והיוגוסלבים

כדי להוכיח, כאילו, שהקהל הישראלי יודע בדיוק מה צפוי לו ולמה הוא מחכה מנבחרתו, לא לוחתה אף קריאת-עידוד אחת את הנבחרת משך כל המשחק. התגובות היחידות שהידהו באיור היו השריקות הי-ממושכות של חובבי הכדורגל, למראה חול-שתם המשוועת של חלוצי ישראל מנציל וסטלמן; והצחוק המשוחרר של צופי הי-משחק, למראה השחקנים המוטלים פעם אחר פעם לבוץ.

★ ★ ★
להתראות, מאנדי

באוזני שבוץ בו התגלתה התרגויה במצורומיה על המגרש ברמת-הגן, התי-גלג אותו נושא בצורת קומדיה בכנסת, כשכמה חברי כנסת לא היססו לגלות את בורותם בענייני ספורט והתחכמו מעל הי-

הישראלי והוא בעט בכדור ממרחק עשרים מטר בעיטת-פצצה לצינור הפנימי של השער. הכדור פגע בצ'ינור ואחר ניתר בחזרה בכיוון למיגרש מבלי שחודורוב הצליח אפילו לגעת בו.

הובקע גם הוא על ידי גאליץ אך במחצית השניה של המשחק. התקפה מהירה של החלוץ חמרז'י היוגוסלבי לכיוון השער

שער ב'
 הובקע גם הוא על ידי גאליץ אך במחצית השניה של המשחק. התקפה מהירה של החלוץ חמרז'י היוגוסלבי לכיוון השער